

บทที่ ๕
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ผลของการเรียนการสอนด้วยวิธีสตอร์ไตน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตฯ มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสตอร์ไตน์ และกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ (2) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสตอร์ไตน์ และกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ (3) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยวิธีสตอร์ไตน์ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ของโรงเรียนสาธิตฯ มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา ๒๕๔๒ โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (งบประมาณ) ได้นักเรียน ห้อง ม. ๑ / ๒ และ ม. ๑ / ๗ แล้วทำการวัดความรู้พื้นฐานนักเรียนทั้งสองห้องโดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เมื่อong จำนวนนักเรียน ๓๘ คน และห้อง ม. ๑ / ๒ จำนวนนักเรียน ๓๖ คน จึงทำการทดสอบค่าความแปรปรวนของตัวอย่างประชากร (F -test) ได้ผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทำการทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวอย่างประชากร (t - test) ได้ผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงดำเนินการต่อ โดยงบประมาณได้ห้อง ม. ๑ / ๗ เป็นกลุ่มทดลอง และห้อง ม. ๑ / ๒ เป็นกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการสอน ๒ แบบ ได้แก่ แผนการสอนการเรียนแบบสตอร์ไตน์ จำนวน ๙ แผน และแผนการสอนการเรียนแบบปกติ จำนวน ๑๒ แผน ใช้เวลาในการทดลอง ๑๐ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๒ วัน คារละ ๕๐ นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ซึ่งมีค่าความเที่ยงเท่ากับ ๐.๘๑ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ซึ่งมีค่าความเที่ยงเท่ากับ ๐.๗๐ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยตัวอย่างประชากร (t - test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสตอร์ร์ไตน์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสตอร์ร์ไตน์ มีคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ไม่แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. คะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยวิธีสตอร์ร์ไตน์ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตฯ มหาวิทยาลัย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมด ผู้วิจัยขออภิปรายผล ดังประเด็นต่อไปนี้

ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ บัสโซว (Butzow, 1991) ที่ทำการทดลองเปรียบเทียบผลการเรียนแบบสตอร์ร์ไตน์และการเรียนแบบปกติ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการเรียนการสอนแบบสตอร์ร์ไตน์และวิธีการเรียนการสอนแบบปกติ เพราะจากคะแนนการวัดความรู้พื้นฐานโดยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และแบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองสอน อัตราระดับเกณฑ์ไกด์ เคียงกัน มีระดับคะแนนค่อนข้างสูง (ร้อยละ 70) และหลังการทดลองสอนด้วยรูปแบบวิธีการสอนทั้งสองแบบ ก็มีวิธีการเรียนการสอนแบบสตอร์ร์ไตน์และวิธีการเรียนการสอนแบบปกติ ผลคะแนนที่ได้ก็ยังคงอยู่ในระดับไกด์เคียงกับคะแนนการวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียนในช่วงเริ่มต้นก่อนการทดลอง ดังนั้นรูปแบบการเรียนการสอนด้วยวิธีสตอร์ร์ไตน์ที่ใช้ในการทดลองสอนนี้ไม่มีความแตกต่างจากรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ และก่อตัวให้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนด้วยวิธีสตอร์ร์ไตน์ จึงอาจ

เป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้เหมือนวิธีการเรียนการสอนแบบปกติ ดังการวิเคราะห์จากผลการวิจัยของบัตซ์โซว (Butzow, 1991) นอกจากนี้ การจัดความตารางการเรียน การสอนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เพียง 2 คานต่อสัปดาห์ อาจมีผลทำให้การเรียนการสอนขาดความต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน ดังที่ อาร์คเนส (Harkness, 1997 อ้างใน Creswell, 1997: 14) ได้วิเคราะห์ การจัดทำแผนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีสตอร์รีไลน์ พบร่วม ความมีความชัดเจ่นในเรื่องของระยะเวลา แต่ไม่ควรใช้ระยะเวลาอ่อนยกว่า 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อผลที่ด้านมากทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม จากการสังเกตของผู้วิจัยและให้กู้บุญผู้เรียนได้เขียนบรรยายความรู้สึกที่มีต่อวิธีการเรียนการสอนแบบสตอร์รีไลน์ พบร่วม ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจและสนใจในการเรียน การสอนแบบนี้เป็นอย่างดี สามารถฝึกทักษะความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้ โดยแก้ไขปัญหา ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และสามารถตอบค่าตอบที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นเพื่อทดสอบความรู้จากผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง ผู้เรียนสามารถฝึกการวางแผนในการทำงานเป็นกุญแจร่วมกันเพื่อสนับสนุนให้เป็นอย่างดี มีโอกาสในการศึกษาด้านคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รวมถึงฝึกการยอมรับพึงความคิดเห็นจากผู้อื่น ตลอดจนได้แสดงความสามารถของตนของมาเป็นผลงาน แต่จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบสตอร์รีไลน์ในระดับมัธยมศึกษานี้ ผู้วิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบดังกล่าว ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาเท่าที่ควร เมื่อจากในระดับมัธยมศึกษามีการจัดการเรียนการสอนที่แยกเป็นรายวิชา ยากต่อการบูรณาการหลักสูตรและเนื้อหาวิชาเข้าด้วยกัน รวมถึงการจัดการเรียนการสอนแบบสตอร์รีไลน์ ผู้สอนต้องทุ่มเทความรู้ ประสบการณ์ และความสามารถ อย่างเดิมที่ ซึ่งบางครั้งต้องขอความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนจากบุคคลหรือหน่วยงานอื่น ๆ จึงอาจก่อให้เกิดความยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แต่จากการพากการเรียนการสอนในปัจจุบันที่มีการกำหนดเวลาที่タイトແเนื่อง โดยหนึ่งคាបาการเรียนการสอนใช้เวลา 50 นาที อาจทำให้ไม่สอดคล้องกับหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบสตอร์รีไลน์ได้ดีเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับครุภัตต์สอน

จากข้อค้นพบของงานวิจัยดังกล่าว มีข้อเสนอแนะสำหรับครุภัตต์สอนที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบสตอร์รีไตน์ ไปประยุกต์ใช้ ดังต่อไปนี้

1. ครุภัตต์สอนควรมีการเตรียมความพร้อมและพัฒนาตนเองโดยศึกษาเพิ่มเติมในเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายและเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม เช่น การเรียนการสอนแบบสตอร์รีไตน์ โดยครุภัตต์สอนควรเข้ารับการอบรม, ประชุมสัมมนา หรือขอคำแนะนำจากผู้รู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตร เมื่อมีการนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบสตอร์รีไตน์มาประยุกต์ใช้ ควรมีการจัดตารางการเรียนการสอนที่มีความการเรียนการสอน ต่อเนื่องกัน โดยควรได้รับการสนับสนุนจากคณะผู้บริหาร โรงเรียน เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูง ถูกในการจัดการเรียนการสอน

3. ใน การนำเนื้อหาวิชาเรียนมาประยุกต์ใช้กับรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบสตอร์รีไตน์ ครุภัตต์สอนควรมีเกณฑ์ในการพิจารณาเนื้อหาที่นำมาใช้สอน โดยคำนึงถึงพื้นฐาน ความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อที่จะนำมาสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ผู้เรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ได้ด้วยตนเองในการขยายประสบการณ์ที่กว้างขวางยิ่งขึ้น

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยในด้านต่อไป ดังนี้

1. ศึกษาดึงการนำวิธีการเรียนการสอนแบบสตอร์รีไตน์ไปใช้กับตัวบ่งชี้การประเมินในระดับชั้นมัธยมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือระดับอุดมศึกษา รวมถึงการนำไปใช้ในการเรียนการสอนที่หลากหลายวิชามากขึ้นเพื่อศึกษาว่า วิธีการเรียนการสอนแบบสตอร์รีไตน์ นี้จะให้ผลที่แตกต่างกันหรือไม่ และมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

2. ศึกษาถึงผลของการเรียนการสอนแบบสตอร์ไตน์ที่มีต่อตัวเปรียด้านอื่น ๆ เช่น ความพึงพอใจในการเรียน ความมีวิจารณญาณ ความรับผิดชอบและความมีวินัยในตนเอง เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย